

Maar... in de „Studeercel” der redactie had men niet onbekend mogen zijn met het werk van den schrijver van kolonel Bowling's avonturen, getiteld: Told in the veranda, dat reeds voor jaren de aandacht trok van velen, en thans na de uitgave in boekvorm in Engelsche bladen en tijdschriften is besproken.

Daarop kregen wij een schrijven van den bekwamen bewerker, den heer J. l'Ange Huet, wiens arbeid door tusschenkomst van een vriend was aangeboden ter plaatsing. Zijn brief luidde:

Met bijzondere verbazing zie ik in „Elseviers geïllustreerd Maandschrift” een bijdrage „Kolonel Dikhout's avonturen” met mijn naam als auteur.

Ik weet daar niets van.

Die stukjes zijn in het geheel geen oorspronkelijk werk. Ze zijn vijf of zes jaar geleden door mij uit de Madras Mail voor het Bataviaasch Nieuwsblad bewerkt.

Wie ze nu, zeker met de beste bedoeling, als oorspronkelijk werk, en met mijn naam er bij, aan uw tijdschrift geleverd heeft, kan ik niet nagaan.

Toen ging het bericht van het *Bataviaasch Nieuwsblad* de ronde doen door de Nederlandsche dagbladpers en men fantazeerde er zelfs bij dat *Elsevier's* „op oneerlijkheid was betrapt,” alsof het niet heel eenvoudig zou zijn geweest in geval het ons als „uit het Engelsch vertaald” was aangeboden te antwoorden dat wij het dan niet gebruiken konden, aangezien *Elsevier* in woord en beeld slechts oorspronkelijk werk opneemt en *nooit* vertalingen, uit welke taal ook.

Maar, natuurlijk, uitgever en redacteurs hebben zich vergist. Het is hun ontgaan dat de aardige schetsen vrij bewerkt waren naar stukjes uit de *Madras Mail*. Ze wisten zelfs niet dat zij in boekvorm waren verschenen en zeer geprezen. Ze hadden niet alle verhalen en schetsen gelezen, die uitkomen in het Engelsch, Amerikaansch, Duitsch, Fransch, Spaansch, Portugeesch, Italiaansch, Hongaarsch, Roemeensch, Russisch, Zweedsch, Noorsch, Deensch, Nieuw-Grieksch, enz., enz. Ze waren dus niet verantwoord?!

Na al wat ik in den aanhef van dit artikel zei, laat ik gerust de beslissing over aan den lezer. Wat aan de Redactie en den Uitgever van *Elsevier* overkomen is, kan iedere Redactie en iederen Uitgever gebeuren. Het is moeilijk zich te vrijwaren tegen het te goeder trouw voor oorspronkelijk opnemen van vertalingen, het is nagenoeg onmogelijk dit te doen ten opzichte van bewerkingen, waarin het vreemde zoo uitmuntend vernederlandscht is als in het stuk *Kolonel Dikhout's avonturen*. Ik wil nog verder gaan: dergelijke ongelukjes overkomen alle redacties; maar niet dikwijls komen zij en het publiek achter de waarheid. We zijn er van overtuigd dat in alle talen bewerkingen van populaire buitenlandsche auteurs de ronde doen. Guy de Maupassant, bijvoorbeeld, wordt geweldig geplunderd en met hem menig schrijver van kleine schetsjes. Veelal vertaalt men ze letterlijk en dan is 't nog een tref als het uitkomt; doch, zijn ze goed bewerkt en dat „naar 'slands gelegenheid” — dan vindt men er wel iets bekends, iets niet heelemaal